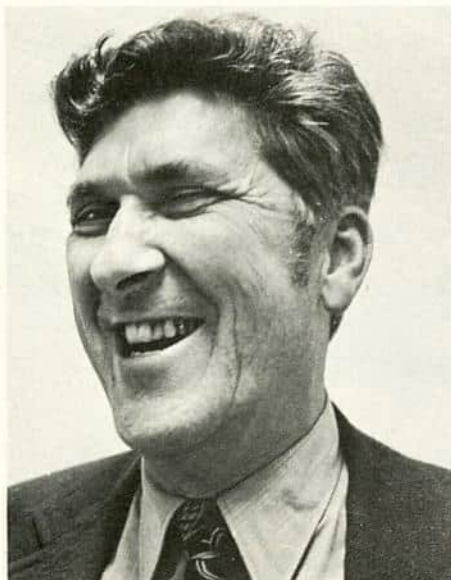

Siemens Intern

Tirsdag 30. oktober 1973 Nr. 8

Skodbo tippet best

Vår omsetning ble 409.8 mill. Bjarne Skodbo kom nærmest i tippekonskurransen. Lederen for vår EDB-avdeling fikk ingen sjanser til å titte i faciten. Vi har sjekket alibiet. Vinnere av hver sin LP-plate:

1. B. Skodbo
2. T.M. Heggebø
3. P.I. Bakken

Deltagelsen i konkurransen var dårlig, spesielt fra Nord og Vest. Hovedtyngden av tipsene lå mellom 420 - 430 mill. Antagelig spekulerte man i "september-underet" i Siemens. Tidligere har det vært vanlig med en hektisk avregning siste måneden.

Ny oljekontrakt

Det skjer spennende ting på den norske kontinentalsokkelen. Vi i Siemens Intern følger leveransene med en spesiell interesse.

I dette nummeret kan vi notere enda en oljekontrakt vel i havn. Rederiet Rosshavet har utvidet bestillingen sin til også å omfatte 4 store generatorer, hver på 2.100 kVA.

Fabrikkene i Trondheim og Oslo får også litt å henge fingrene i. Vi skal levere tavler for 600, 440 og 220 volt, nødstrømsaggregat med ditto tavler, 5 motorkontrollsentre, bro- og maskinromspulter inklusiv alarmanlegg og 8 thyristorenheter for matning av fremdriftsmaskineri og boreverk.

Posten skal fram

Postpakke. Avsender Wamnes Oslo. Adressat ing. Johnsen, Trondheim. Leverings-termin omgående. Innhold 3 likestrømspoler.

Ingeniør Johnsen fikk pakken sin brakt inn på pulten. Endelig kom de spolene.

Turen fra Oslo til Trondheim tok 13 år. Forsendelsesordren er datert 25.5.60, og er følgelig ikke helt aktuell. Firmaet heter ikke lenger Proton. Ingeniør Johnsen er nå direktør og leder av Region Nord.

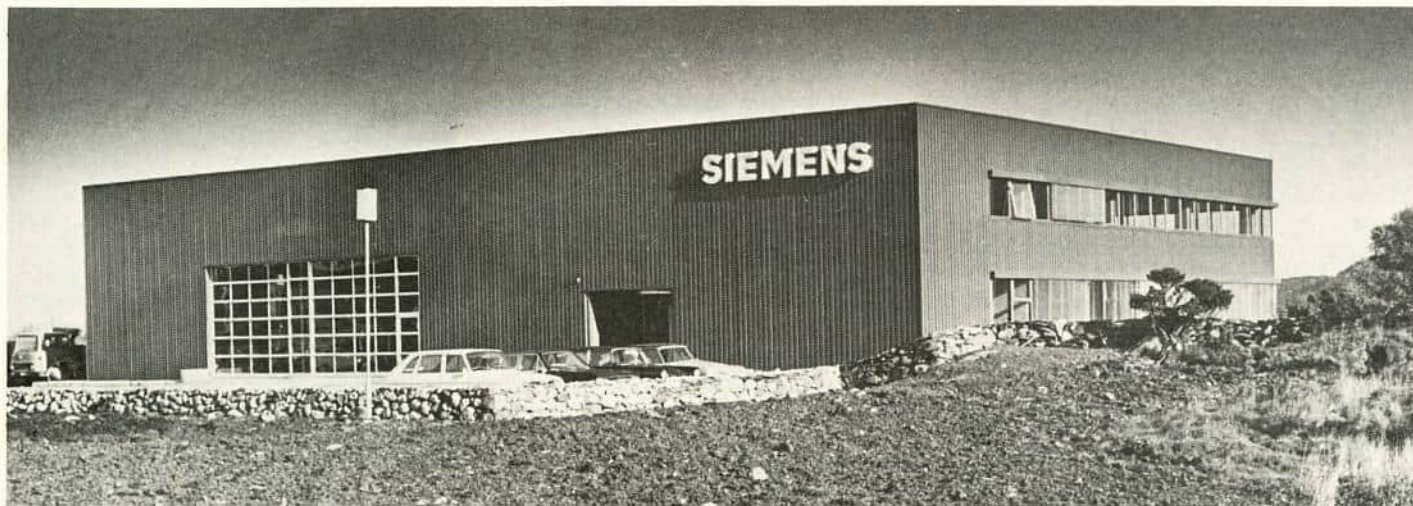
Spørsmålet er om han er like interessert i spolene idag som for 13 år siden.

Pr. 30.9.73:

Første ferske tall

De første hovedtallene for regnskapsåret 1972/73 foreligger. Dir. Simonsen kan opplyse at omsetningen ble 409.8 mill. (mot budsjettet 399.2 mill.). Dette er en økning fra 372 mill. som fjoråret sluttet på.

Også bestillingsinngangen oversteg budsjettet - 449 mill. mot budsjett 425 mill. (1971/72: 332 mill.).

"Vi føler oss rustet til å ta imot de utfordringer Stavanger måtte gi oss"

Det nye Siemens-bygget i Stavanger ble offisielt tatt i bruk ved en enkel tilstelning på Mariero den 15. oktober der bl.a. direk-

sjonen var tilstede. Om formiddagen plan- tet direktør Thorvald Selmer et tuntre på det vakre anlegget, og om ettermiddagen var det en enkel sammenkomst med de ansatte. Det ble servert champagne og utvek- slet lykkeønskninger.

Dagen etter hadde man invitert repre- sentanter for de kommunale myndigheter, arkitekt og konsulenter til omvisning og lunsj på anlegget. Også den lokale presse

Møte i Bedriftsutvalget på Linderud

Tilstede: Thv. Selmer, T. Jemtland, N. Simonsen, R. Steg, B. Randby, E. Bakke, O.J. Løken, J. Jansen og R. Eriksen. A. Bugge, T. Jacobsen, E. Stensvold og R. Yttervik møtte ikke.

1. Konstituering

Fra årsskiftet vil firmaet skifte ut noen av sine representanter, slik at disse vil være: N. Simonsen, G. Friedl, K. Høitomt, B. Elter, R. Steg, P. Buer og I.D. Bjørntvedt.

Direktør N. Simonsen refererte fra §30 i Hovedavtalen om bedriftsutvalg, hvor det bl.a. heter at dersom formannen velges fra ledelsens representanter, skal sekretæren velges blant de ansattes representanter. Av praktiske hensyn gjorde utvalget enstemmig et unntak fra reglementet, slik at utvalgets formann i kommende periode blir N. Simonsen, og utvalgets sekretær I.D. Bjørntvedt.

2. Salg til ansatte - priser og politikk

Salg av husholdningsapparater til de ansatte ble tatt opp med bakgrunn i de eksisterende priser.

B. Randby redegjorde for prisene sammenlignet med prisene i Oslo-forretninger. Sammenligningen viser at våre priser ligger godt under disse. For tiden ser firmaet derfor ingen grunn til å forandre prisene.

3. Beskjeftigelsessituasjonen

T. Jemtland redegjorde for dette emnet. Bakgrunnen for at dette ble tatt opp, var Aftenpostens artikkel etter fjorårets driftsår og den pressekonferanse som da ble holdt på Linderud.

Jemtland fremhevet at den situasjon vi har vært i, stemmer godt overens med det som ble uttalt på pressekonferansen. Ledigheten har imidlertid vært noe lavere enn vi fryktet, og fra årsskiftet 1973/74 påregnes full beskjeftigelse for alle.

4. Driften hittil i år

Direktør Selmer fremla tallene for 3.kvartal pr. 30.6.73, og betegnet resultatene som tilfredsstillende. Vi påregner å nå den budsjetterte omsetning for forretningsåret, og ordreinngangen har tatt seg opp. Bruttofortjenesten er noe høyere enn vi regnet med, mens omkostningssiden har fulgt budsjettet og er under kontroll.

5. Interessekontor

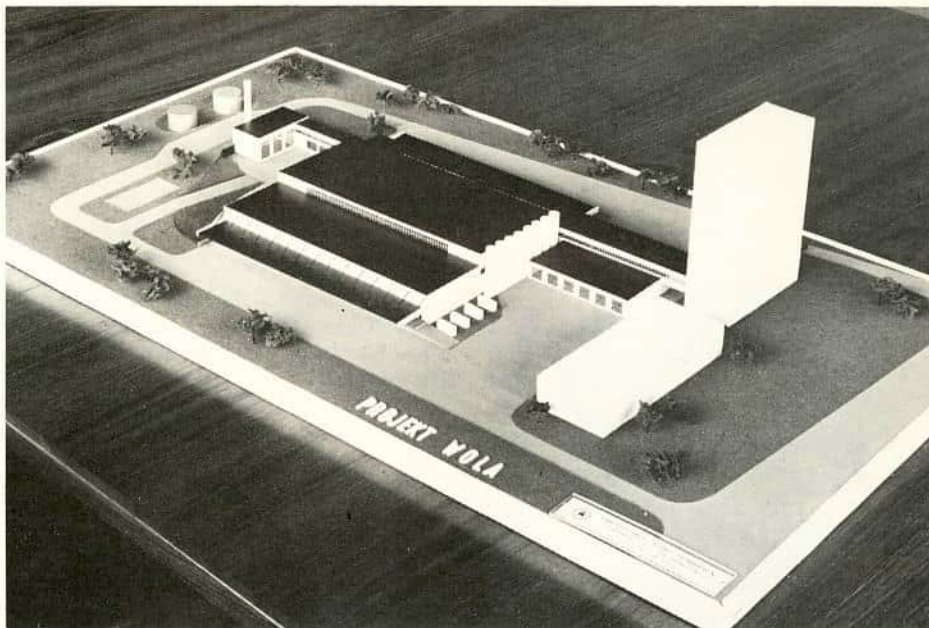
Direktør Simonsen ga en definisjon av hva dette begrepet står for, og redegjorde for firmaets syn på en slik virksomhet. Av flere grunner er ledelsen ikke innstilt på at det etableres slik virksomhet hos oss. I langt de fleste tilfeller er forøvrig disse kontorene drevet uavhengig av vedkommende firma som selvstendig juridisk person med egen forretningsfører.

Forts. s. 7.

Region Nord:

Vi bygger meieri i Polen

Wola-meieriet skal bygges i Warszawa av en norsk gruppe. Region Nord er ansvarlig for el. installasjonene. Vi kommer til å ha 15 - 20 montører på anlegget over halvannet år.

Wola heter prosjektet. Wola er en bydel i Warszawa. I dette området skal det oppføres et meieri med en samlet gulvflate på 17.500 m².

I sterk internasjonal konkurranse og etter drøye 7 måneders forhandlinger mottok en norsk gruppe den gledelige nyhet: de polske myndighetene er rede til å inngå kontrakt. Den norske gruppen består av Landteknikk A/L som er generalentreprenør, I/S Norwegian Contractors representert ved Ingeniør Thor Furuholmen A/S og Høyer Ellefsen A/S, Setsaas Rørleggerbedrift A/S og Siemens A/S.

Det er et stort meieranlegg den norske gruppen skal levere. Kapasiteten vil ligge rundt 190 mill. liter melk og fløte pr. år. Til sammenligning kan nevnes at Norges største meieri, Fellesmeieriet, med sine to anlegg leverer ca. 150 mill. liter årlig. Kontraktsummen er 100 mill. Anleggsarbeidene blir satt igang til våren og byggetiden vil bli ca. 2 år.

— Har region Nord nå innlemmet Polen i sitt salgsdistrikt?

Vi spør overing. Asbjørn Nordmark.

— Nei, forklaringen er en annen. Det er generalentreprenørens kontor i Trondheim som leder prosjektet. Våre ferske erfaringer fra Trøndermeieriet har nok også talt for at det måtte bli region Nord som skulle ta jobben.

— Hva omfatter vår del av kontrakten?

— For vårt vedkommende dreier det seg om et helt konvensjonelt industrianlegg med en relativ lav grad av automatisasjon. Andelen representerer en omsetning på 10 mill.

— Hvor mange menn sender dere nedover?

— Vi regner med at vi til enhver tid skal ha en 15-20 mann i Polen. Over halvannet år blir det nødvendigvis endel gjennomtrekk, så langt flere får seg en tur nedover.

— Hva med innkvartering og bespisning?

— Den norske gruppen har fått tildelt et område ved anleggsplassen. Det vil bli satt opp en stor brakkeleir med enmannsbrakker og etablert kokkelag. Området blir et lite stykke Norge.

I disse dager er en større gruppe, fra oss direktør Simonsen og prosjektlederen Olaf Baardsgaard, i Polen for å finpusse de siste detaljene i kontrakten.

SEA

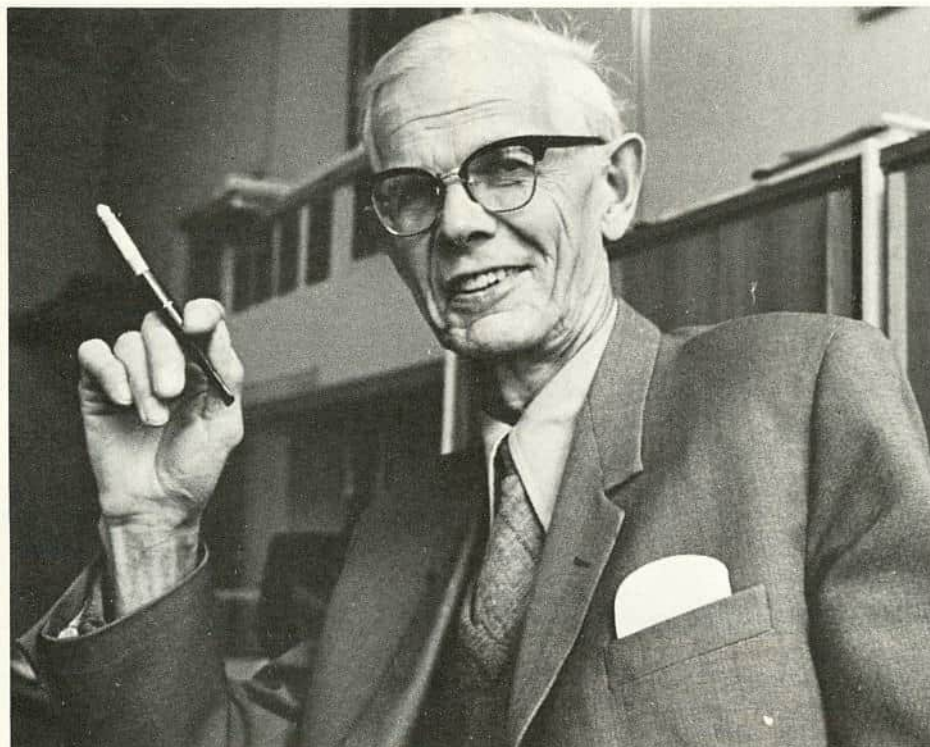
Linderudbridge: Oppmannen legger kabal

Bridgegruppa har 2 ganger forsøkt å arrangere spilleaftener i kantinen i Elektromed, men responsen har ikke vært så stor at det har kunnet bli gjennomført. Winther mener det må være minst 100 stk. som spiller bridge i S/O, så hva kommer det av?

Forts. s. 7.

Landets eldste røntgenspesialist Nå vil jeg bli snekker

Ingen er på fornavn med Cato Arthur.

Alle i bransjen kjenner Arthur. Han er idag landets eldste aktive røntgeningeniør. Det er ingen som er på fornavn med Arthur. Han kalles rett og slett bare Arthur, som er etternavnet.

Arthur startet i røntgenavdelingen hos Nerlien i 1930. Arbeidet med røntgenapparaterne dengang var ikke uten personlig risiko. Høyspennings-skinnene lå åpne i apparaturen og man fikk holde seg selv og verktøyet på god avstand - ellers risikerte en overslag. Spenningen ble forøvrig målt med "kule-gnist-bane" apparatet. Polene

ble skjøvet mot hverandre til man fikk overslag. Avstanden indikerte spenningen.

— Vi undervurderte også strålefare. Blyhanskene ble ofte lagt tilside. Man må huske at vi ikke hadde billedforstærkere og derfor anvendte 5 ganger så stor energi ved røntgengjennomlysning. Det var doktor Moxnes som først innså hvor farlig bestrålingen var på lengre sikt. Blant mine kolleger er det noen som har fått varig mén. Selv har jeg sluppet bra fra det. Ihvertfall tilsynelatende, legger han til med et smil.

Arthur kom til Elektromed via Plesner. Han var i mange år firmaets spesialist på Ullevål Sykehus. I det siste har han trappet ned virksomheten.

— Det er umulig for et eldre menneske å følge med i den rivende utvikling elektromedisinen har idag. Elektronikken overtar. I bransjen har det vært et generasjonsskifte. Det gjelder såvel blant medarbeiderne som sykehuspersonalet - mine gamle venner er alle borte. Jeg er derfor bare glad for at jeg nå går i pensjon.

Fritidsproblemer får han ikke. Arthur har lenge planlagt og gledet seg til sin nye tilværelse. Han har gjennom årene høstet mye ros for sin produksjon som møbelsnekker. Nå vil han bli snekker på heldag. Er det noe som får Arthur på gli, så er det snekker-finesser. Undertegnede fikk en livfull skildring av hvorledes man best sager vinklene på billedrammer. (Bare prøv, det er vanskeligere enn du tror). Han røpet også et annet Arthur-patent: hvorledes nytt trevirke kan påføres et preg av elde og slitasje. SEA

Forts. fra s. 1 Vi føler . . .

var representert. Ved denne anledning holdt direktør Selmer en tale hvor han bl.a. sa:

Siemens i Stavanger feiret i fjor sitt 50 års jubileum, og har således en grunnfestet posisjon i byens og distriktes næringsliv. Nybygget på Mariero står som et naturlig ledd i vår utvikling i Stavanger med å betjene våre mange kunder innen industrien, kraftproduksjonen og installasjonsvirksomheten. Men vi vil jo ikke nekte for at vår interesse for tomtekjøp og nybygg ble kraftig stimulert dengang det for alvor begynte å lukte olje i Stavanger. Sommeren 1966 startet boringen på den norske kontinentalsokkelen, og samme år var vi så heldige å få tilslaget på denne herlige tomten - et sted som ga oss anledning til å gjennomføre den byggestil som er blitt karakteristisk for Siemens både i Oslo og Trondheim. Arkitekt for Mariero-anlegget er professor Hermann Krag.

Når dette med oljeteften er nevnt - en sans vi har delt med så mange - skal det også sies at vårt nybygg i Stavanger ikke innebærer noen umiddelbar opptrapping av vår virksomhet her. Vårt første og mest nærliggende mål er nå som før å betjene vår tradisjonelle kundekrets i dette ekspansive distrikt. Dette tror jeg vi skal greie

bedre enn før i og med nybygget. Det kan således nevnes at vi i de siste år, da vi holdt til i Wesselsgate 25, måtte streve med ikke mindre enn 6 utelagre her i byen. Idag er altså hele vårt lagerhold samlet på Mariero, med mer og bedre plass enn vi noengang har hatt. I tillegg har vi fått kontorer, kantine, møterom m.v. Generelt vil jeg karakterisere det vi her idag har sett som hensiktsmessig for vårt formål, nøkternt og beskjedent. Vi går ikke rundt med oppskrudde forventninger om hva som nå skal skje, men vi føler oss rustet til å ta imot de utfordringer Stavanger-distriktet måtte gi oss idag og i fremtiden.

Selve tomten på Mariero er på ca. 25 mål, derav 12 mål avsatt til friareal, og de resterende 13 mål kan utnyttes. Vi har således i fremtiden plass til et frittstående kontorbygg, og muligheter for å utvide lageret både i nordlig og østlig retning.

Selve bygget er på ca. 1000 kvm og har 1345 kvm gulvplass inklusive kjelleren. Lageret er på 650 kvm med 7 meter takhøyde, og kontorene er på 310 kvm.

Bygget er kommet på ca. 1.6 mill. kr. inklusive parkanlegget, parkeringsplass m.v. Plassjef er nå som før siv.ing. A. Jespersen.

25 års jubilarer:

26/8: Montør Hans Jacob Græsvik, S/Linderud

5/9: Mekaniker Tore Christensen, S/Linderud

16/9: Ing. Rolf Kværnø, S/Sluppen

12/10: Kontormann Andreas Rian, S/Linderud

18/10: Montør Fridtjof Jæger, S/Linderud

1/11: Ing. Trygve O. Kristiansen, S/Linderud

1/11: Innkjøpssjef Håkon Sørli, S/Sluppen

2/12: Instrumentmaker Per Georg Larsen, S/Linderud

50 års jubilar:

28/8: Pensjonist Arne Leif Arnsve, Oslo

68 års fødselsdag - oppnådd pensjonsalder:

6/8: Avd.sjef Johan Gabrielsen, S/Linderud

18/8: Ing. Ivar Saugstad, S/Linderud

23/9: Resepsjonsvakt Thorbjørn Malin, S/Linderud

23/10: Bud Jens Chr. Magnussen, S/Linderud

23/10: Siv.ing. Cato Waldemar Arthur, S/Linderud

21/11: Kartoteksjef Karl Haugnes, S/Sluppen

Høst-tur Trondheim: Til Gjevilvasshytta i Trollheimen

Barnetime: Onkel Arild (Åsdam) synger og forteller

Dans ropte fela.

Siemenslaget i Trondheim har nå føyet enda et vellykket turarrangement til rekken av de tidligere.

Årets høsttur gikk av stabelen i skole-nes høstferie, 21. - 23. september, og turen var lagt til Gjevilvasshytta i Trollheimen.

Turkomiteen, bestående av Henry Pedersen, Rolf Standahl og Svein Johan Pedersen, hadde lagt ned et stort forarbeid, og forventningene var store da de enkelte deltagerne forlot Trondheim med kurs for Oppdal. Like utenfor Oppdal gikk imidlertid forventningene over til nervøsit. Nettopp denne fredagskvelden hadde nemlig utrykningspolitiet og bilsakkyndige valgt til å gjennomføre høstens storkontroll.

"Våre" biler slapp heldigvis billig fra kontrollen. Av de ca. 20 bilene som den kvelden hadde kurs for Gjevilvasshytta ble bare en stoppet og gått nærmere etter i sømmene.

Vel fremme ble de ca. 50 voksne og 20 barn som hadde funnet frem, fordelt på det som fantes av senger. De fleste rakk også å kvitte seg med mesteparten av veistøvet før vertinnen varslet kveldsmat.

Senere på kvelden, etter at Ole Lukkøye hadde besøkt de fleste barna, begynte resten av gjestene å samle seg i peisestuen, og det varte ikke lenge før stemningen var oppunder taket.

sier hun mens hun lager istand for lunch-pausen til første pulje av sultne medarbeidere. — Er det tålmodige, fredelige mennesker dette da? — Jo, bevares, her er det da en koselig atmosfære!

Fru Jansen er en festlig dame å prate med, så vi drister oss til et lite, men kontroversielt, spørsmål: — "Hva mener du er grunnen til at "våre skjønn" (damer) spiser i et rom for seg selv, - hvor de sogar lukker døren godt igjen?"

— Tja, kanskje vil de snakke om ting som ikke egner seg ved et "mannebord", og du vet, dette med fotball er jo noe for guttene da.

— Du stiller istand kaffe og kaker til salgssjefen idag, hva er det han har for seg? — Det er visst et møte med Lysverkene og da har han bestilt kaffe til kl. 12.00, sier hun og iler videre med sitt arbeid!

Det er med glede vi konstaterer at vi har en utmerket stil på spisesalen i 3dje i Bergen, og en meget representativ dame til å servere oss en "gjestekopp" kaffe når det høver seg slik, - så - velkommen til kaffe i S/B - "kjøkkenskriveren"

Fru Jansen har alltid en kaffekopp klar.

— Flott standard på kantinen i Bergen —

— Hvordan er det å stelle kjøkkenet i Siemens Bergen?

Vi spør vår utmerkede "kantinebestyrer" fru Jansen, som nå har vært hos oss noen måneder.

— Jo, du vet, det er trivelige folk å ha med å gjøre, så jeg må si det er artig dette,

Formann Øyvind Hernes la for dagen en - etter forholdene - imponerende virtuositet på både gitar og trekkspill, og for en utenforstående må det ha virket uforklarlig at Arne Lefring har vanskeligheter med å rekrutere mannskap til Siemenslagets blandede kor.

Lørdagen opprant med lettskyet pent vær, men med en noe generende vind. Det var imidlertid ikke været som fanget den største interessen denne morgenen. Ute på tunet ruslet det nemlig en lys levende reinsbukk. Da ytterdøren ble åpnet av nysgjær-

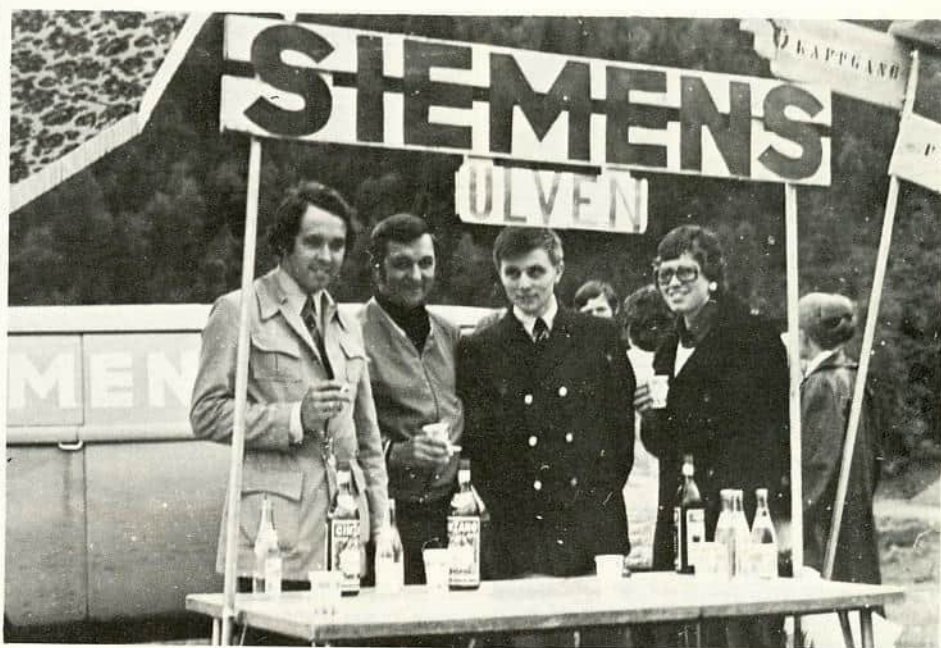

Kokka byr på brødsriver og havrekjeks før den ubudne gjesten skremmer henne til å ta bena fatt.

Høst-tur Bergen: Ut i det blå

Med de første høstgule blader i Bergen var det torsdag 6. september samling i bønn for Siemenslagets båttur. Da en allsang-ristende turbuss omsider krøllet seg iver gjennom ettermiddags-stille gater i gamle Bergen, viste det seg at det var opp i det blå vi skulle. Langhelle forsøkte med "fine" historier, etter beste evne å hindre at vi matet landkrabbene idet vi snirklet oss opp på et av Bergens mange omliggende fjell. Det var Fanafjell denne gang. Vi stoppet på Ulvensletta og ble mottatt med en "syltynn en", som var tenkt som en styrketår før dagens konkurranser. Jentene kastet piler, som fløy i alle retninger, selv om det for ordens skyld var satt opp blink. Den av jentene som bommet minst fikk premie.

Kappgangen for gutta ble rene parodien. Noen løp så de lå langflate, andre løste livets problemer mens de loffet gjennom

Festkomiteen: Andersen, Langhelle, Losnegaard og frk. Røssland.

løypa. Hva som var komiteens intensjoner er det ingen som vet, men gøy var det.

Etter denne noe blandede fysiske utfoldelse ble vi innkvartert på Fanaseteren. Her var det prima. Etter at spikkekjøttet og rjomen hadde forsvunnet med pilsen, steg styrken, og kvaliteten på allsangen.

Når så vår komiske tryllekunstner Andersen kom med en mage som hang langt nerpå. ja, det kan ikke skrives, - ja, da steg stemningen faretruende.

Vi spilte bingo, hadde festlig premieutdeling og danset etter musikk hvor instrumentene som vanlig også ble traktert av egne krefter. For å si det med et uttrykk fra min stilbok fra 3. klasse i folkeskolen: "Vi var alle enige om at det hadde vært en morsom tur"

rige tilskuere, ruslet like så godt bukken inn i hallen, og hadde det ikke vært for vertskapet, hadde den vel gått videre inn i spisesalen for å holde oss med selskap ved frokostbordet. Med brødkiver og havrekjeks fikk kokka lokket reinen ut igjen til de ventende fotografer.

Vi trodde først dette var en halvtam "husbukk" som vanligvis innfant seg på Gjevilvasshytta når det kom folk der, men vertskapet kunne fortelle at det var første gang de hadde hatt besøk av rein der i løpet av de mange år de hadde vært vertskap der.

Bukken viste seg snart å være lunefull, og senere avismeldinger fra Oppdal forteller at bukken hadde skremt både en hytte-eier og en bilfører i distriktet.

Da det verste oppstyret omkring reinen hadde gitt seg, begynte gjestene å trekke ut i terrenget. Turkomiteen hadde lagt opp tre turforslag med forskjellig lengde og vanskelighetsgrad, men det var selvfølgelig anledning til også å gå sine egne veier.

Felles for alle turene var at en fikk oppleve fjellet i sin vakreste høstskrud med gulorange dvergbjørk og knallrød røsslyng. Til tross for den litt sure vinden, benyttet de fleste dagen helt ut.

Middagen, som ble servert kl. 18.00, ble dagens kulinariske høydepunkt. I pakt med Turistforeningens tradisjon ble det servert ekte seterkost, rømmegrøt og spekemat.

Etter at alle mer eller mindre hadde rullet seg vekk fra middagsbordet, var det

Forts. s. 7.

Trekkspeillet er på plass.

— Si meg, er Siemenslaget bare fotball det'a?

Arne Pedersen sitter dypt indignert foran oss og er sint mann. — En skulle iallfall tro det ut fra det som blir dekket i Siemens Intern! I hvert nummer er det noe om fotball, men aldri noe om oss!

Vi forsøker å berolige Arne etter beste evne, og bringer samtalen over i de baner han ønsker seg.

Skyting er Arne's hjertebarn, og i de siste årene har han i egenskap av oppmann vært en usedvanlig ildsjel og kapasitet på området. Han er selv aktiv skytter, står som ansvarlig for de arrangementer som Siemens påtar seg - og, ikke minst - han trekker i de trådene som er nødvendige for å få vår egen gruppe til å bestå.

Stor interesse

— Interessen for miniatyrskyting er bred hos oss, forteller Arne. — I en rundspørking som Siemenslaget foretok, viste det seg at over 30 stykker var interessert i denne idrettsgrenen. På grunn av de dårlige treningsmulighetene våre er det riktig nok ikke så mange med aktivt - det er gjennomsnittlig 10 stykker som er med på treningen og som også hevder seg i de forskjellige konkurransene som kretsen arrangerer. Av disse 10 er ca. halvparten damer, og jeg kan nevne at vi er den eneste bedriften som stiller damelag.

— Du klager på treningsmulighetene. Hvor trener dere idag, og hva kunne vært gjort?

— Idag trener vi innendørs 1 gang i uken i HV-huset på Bryn. Dessuten leier vi baner på Løvenskioldbanen og Oslo Østre i sommersesongen. Imidlertid er dette for lite til å kunne forlange at vi skal hevde oss helt i teten og dessuten får vi ikke aktivisert alle som måtte være interesserte. Det som kunne gjøres er at vi får stilt en bane til disposisjon på anlegget vårt på Linderud, slik som trønderne har fått i kulverten på Sluppen. Da kunne vi fått trene når vi har anledning - noe som igjen ville virke inn på våre resultater.

Gode resultater allikevel

— Hvordan har dere hevdet dere?

— I dameklassen hevder avisene at vi har hegemoniet, og det vil jeg underskrive

Gubbefotball

I sommer har det vært avviklet en fotballserie hvor spillegleden og humøret har gått foran alvor og poengjaget. Som de første i landet har fotballutvalget i Trondheim fått i stand en serie for 7-mannslag, hvor spillerne må være over 35 år.

Det spilles på en redusert bane (ca. 70x40 m) og spilletiden er 2x20 min.

Laget består av seks utespillere og en målmann samt en innskifter.

Utspill fra mål må ikke passere midtlinjen, og regelen om offside er opphevet.

7-mannsfotballen startet med en prøveserie med ca. 10 lag i fjor. I år ble så det hele offisielt, og ca. 25 lag var påmeldt i både serie og cup. Oppmann Rudolf Pallesen satte seg i sving og samlet alle de "gamle" fotballstjernene fra Siemenslagets "gullalder". På gammel rutine og fin laginnsats klarte laget å gå ubeseiret gjennom hele serien, og vant sin avdeling

"Gubbelaget" med en vel fortjent blomsterbukett etter at kretsmeesterskapet er sikret.

Første rekke fra venstre: Einar Husby, lagkaptein og oppmann Rudolf Pallesen, Egil Trapnes og Knut Gerhardsen.

Bakke rekke fra venstre: Egil Karlsen, Normann Kleveland, Arvid Hegstad og Per Knutsen.

Tabellen

Siemenslaget	11	9	2	0	64-15	20p.
NTH	11	8	2	1	44-8	18p.
Televerket	11	8	2	1	44-20	18p.
Sør Tr. Fylke	11	5	1	5	30-32	11p.
Brandkorpset	11	4	2	5	24-10	10p.
O. Frost	11	4	2	5	23-24	10p.
Setaas	11	4	1	6	28-32	9p.
Lokdriften	11	3	3	5	26-33	9p.
Posten	11	4	0	7	22-25	8p.
Drosjene	11	4	0	7	18-60	8p.
NFDS	11	3	1	7	17-43	7p.
Anco	11	1	0	10	11-49	2p.

Som det fremgår av tabellen var Siemenslaget i særklasse det mest målhung-

Forts. neste side

på. Jentene våre er rett ut sagt fantastiske! Birgit Finstad har tatt kretsmeesterskapet 3 år på rad, og de andre er ikke stort dårligere. I herreklassen er nivået mye hardere og jevnere, men allikevel klarte Ola Hellestad å ta sølvmedaljen i årets kretsmeesterskap. I lagtevelingen mistet vi etter min mening en opplagt medalje fordi vi sto som arrangører av stevnet, slik at vi ikke fikk konsentrert oss nok om skytingen.

— Dette er vel allikevel bra resultater...?

— Ja, men tenk hva det kunne ha vært hvis vi, som de fleste andre, kunne fått trene 3 ganger i uken...

Siemens også med på arrangørhold

— Du sier at dere sto som arrangører av kretsmeesterskapet. Vi har hørt at vi er blitt kritisert for ikke å engasjere oss i arrangements- og tillitsmannsdelen innen bedriftsidrettskretsen.?

— Vi mener at vi også må ta i et tak på dette området, og å hevde at Siemens er noe svakere enn andre bedrifter er feil. Birgit Finstad sitter i kretsens utvalg, og jeg vet at vi også nå er med i bildet i flere idrettsgrener på kretsplan.

Når det gjelder selve arrangementene, mener vi at jo fler vi får av disse, jo fler

får vi engasjert - og dette er jo bedriftsidrettens primære mål. Som nevnt arrangerer vi årets kretsmeesterskap, og vi vil nå også ta på oss å arrangere første runde i årets divisjonsskyting.

— Dette må da medføre mye arbeid?

— Jeg kan nevne at vi i kretsmeesterskapet hadde 67 deltagere. Dette medførte f.eks. at vi klargjorde 3000 blinker, og hver av disse måtte stemples tre ganger for å være gyldig. Til divisjonsskytingen har det foreløpig meldt seg på 276 deltagere, og vi regner med at antallet vil komme opp i ca. 300. Hver av disse skal skyte på 7 blinker hver.

— Ingen klager på arbeidspresset?

— Klart at vi kan gå sure en gang imellom, men stort sett er miljøet hos oss meget godt. Vi koser oss med hyggelig prat og kaffe mellom slagene, og selve skytingen og samværet er meget god avslapning fra det daglige stress. Ellers er det klart at all frivillig hjelp blir mottatt med takk!

Tilslutt kan vi opplyse av divisjonsskytingen finner sted på St. Hanshaugen med skyting 15. 20. og 21. oktober. Snakk med Arne om du vil gi en hjelpende hånd!

Trio

Forts. fra forrige side

rige lag, med 20 mål flere scoret enn de to nærmeste konkurrentene.

Den interne scoringslisten toppes av Per Knudsen med 20 mål, tett fulgt av Arvid Hegstad og Rudolf Pallesen med 18 og 17 mål.

Vinner av avdeling B ble Distriktskommando Trønderlag (DKT).

Da DKT og Siemenslaget møttes i finalekampen som skulle avgjøre hvem som skulle bli kretsmeistere, var spenningen til å ta og føle på. Hele første omgang var preget av nervøst og usikkert spill, og ingen av lagene hadde noen opplagte målsjanser.

Så i begynnelsen av 2. omgang fikk Knut Gerhardsen en god pasning som han ikke noltte med å omsette i skudd mot mål. Ballen suste inn i nettmaskene bak DKT-keeperen og 1-0 var et faktum.

Nå kom nervene mere til ro, og pasningsspillet begynte å gli bedre. Siemenslaget presset kraftig mot slutten av kampen, og det resulterte i enda et mål. Denne gangen var det Normann Kleveland som scoret. 2-0 ble også sluttresultatet. Dermed ble Siemenslaget i Trondheim den første kretsmeester i 7-mannsfotball i landet.

Ikke nok med det. Sjansen til "the double" var fremdeles til stede. Tre runder av cupen var unnagiort med upåklagelig resultat.

1. runde Siemenslaget-Norske Shell 4-1
2. runde Siemenslaget-Televerket 2-1 etter ekstra omganger.
3. runde Siemenslaget-Nobø 2-1

I semifinalen møtte så Siemenslaget arvefienden Nidar/Erbe. Kampen gikk på en regntung bane, og etter hvert som krefte avtok hardnet kampen betraktelig til. Ved pause var stillingen 1-1 etter at Nidar/Erbe hadde ledet 1-0 en stund. 1-1 ble også stillingen ved full tid.

I ekstraomgangene ble det Nidar/Erbe som trakk det lengste strået. De klarte å score hele to ganger på et noe passivt Siemensforsvar. - Slik sluttet det cupeventyret -. Vi får ta sikte på "the double" til neste år. —tt—

Forts. fra s. 4 Høst-tur

barnetime for de minste ved "onkel" Arild (Åsdam).

Det ble både spilt, sunget og fortalt, og barna ble også selv engasjert til å delta i underholdningen.

Senere på kvelden ble det spilt opp til dans i peisestua, og stemningen ble - om mulig - enda høyere enn den hadde vært kvelden i forveien. Musikken ble besørget av en duo fra Oppdal.

På søndag var det også avsatt tid til en kort fjelltur før middagen ble servert og de enkelte tok til å tenke på hjemturen.

Vi takker turkomiteen for vel utført arbeid og håper på gjentagelse av suksessen neste høst. —tt—

Irene, Ståle og Kåre Aanonli i Øst-Finnmark

Det er uvanlig at våre ansatte utfører arbeid på andre siden av "jernteppet".

Kåre Aanonli, har allerede hatt arbeidsoppdrag både i Sverige og Sovjet.

- I hvilken anledning fikk du oppdraget i Sovjet?

- Det er en lang historie. Fra jeg begynte i Siemens i 1962 har jeg hatt mange forskjellige oppdrag i forbindelse med kraftverk.

Vel, i januar 64 bar det nordover til Finnmark. Skogfoss Kraftverk, i Pasvik-elva, var denne gangen arbeidsplassen.

Forts. fra s. 2 Møte i . . .

Det var ellers enighet i utvalget om at de fleste problemer med hensyn til innkjøp etc. på lettere lar seg løse ved hjelp av fleksitiden.

6. Pensjonsordningen

Firmaet har etter nyttår arbeidet for å få den etablerte ordning klarlagt, slik at alle som er med i ordningen kan få beskjed om sine rettigheter. Vi har nå fått forsikringsoppgaver til hver enkelt, og disse vil bli sendt ut i løpet av oktober med et følgeskriv. Oppgavene er bygget på situasjonen pr. 1.1.1973.

Eventuelle endringer i ordningen kan først bli realisert etter 1.1.1974. Trio

Forts. fra s. 2 Bridge . . .

Ville det være bedre i kantinen på Lindrud rett fra jobb eller hva? Han er åpen for alle forslag.

Ellers planlegger han en bridgeturnering for våre ansatte ombord i Kiel-fergen en weekend utpå nyåret. Turen kommer på ca. kr. 225,- pr. pers. og man spiller bridge om ettermiddagen og danser om kvelden. Si fra til Winther hvis du er interessert.

En oppfordring til slutt: Mange tror de ikke er gode nok til å være med. Dette er bare tøys - vi er ikke alle Jens Magnussen.

Trivelig jobb i grensestrøk

Derfra gikk turen noen mil sørover i dalen til Hestefoss Kraftverk, som eies av russerne. Verket er i sin helhet bygget på russisk jord, og det ble altså her jeg stiftet bekjentskap med vår nabo i øst. Spesielt husker jeg en episode i forbindelse med montering av to transformatorbokser. Da kom det en russisk grensesoldat og spurte om å få låne bilen min. Vel, jeg hadde ingen egentlige innvendinger mot det. Var selvfølgelig litt spent på om han ville komme tilbake. Det gjorde han heldigvis.

- Hva driver du på med nå?

- Med monteringer på A/S Sydvaranger. Vesentlig høyspent.

- Trivelig jobb?

- Ja, det vil jeg absolutt si. Jeg har alltid trivdes med arbeidet uansett hvor jeg har vært. Selvstendig, fritt og interessant.

- Hvor lenge blir dere her?

- Den som bare visste det. Vi trives godt her. Ingen egentlige ønsker om å komme vekk.

- Hvordan var overgangen fra Nord-Trøndelag og til Finnmark?

- For mitt vedkommende fint, kona trives også bra her. Litt dyrere er jo grønnsakene og matvarene forøvrig, men vi klager ikke.

- Hobbyer?

- Ski-trim og svømmehallen legger beslag på det meste av våre fritidssysler.

- Mørketiden?

Fru Irene utbryter spontant:

- Den er fin, ei herlig tid. Men selvfølgelig er jo sommeren og midnattsolen det beste.

Vi burde være ambassadører!

I forrige nummer av Siemens Intern retter Bjørn Randby kritikk mot de ansatte fordi de er så uvitende om våre produkter. Han hevder at vi burde være bedre enn andre og kunne spre god PR om våre produkter overfor omverdenen - ja, kort sagt, være ambassadører. - Det er utrolig at Siemensfolk er så dårlig orientert! , sier Randby.

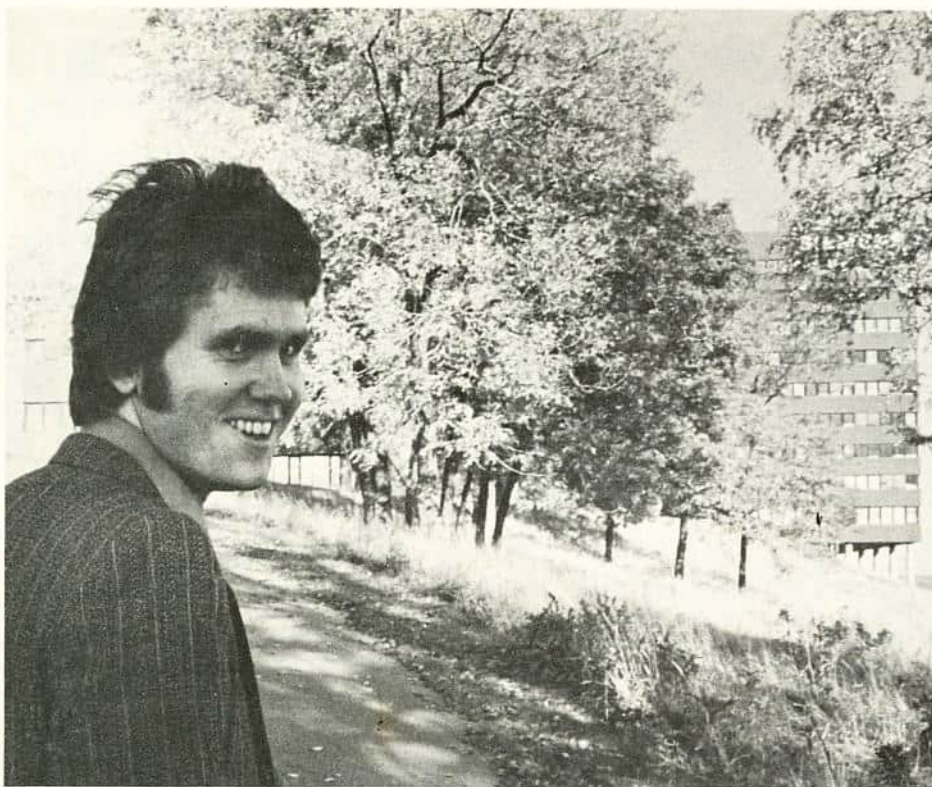
Har han prøvd å analysere grunnene? Får de ansatte noengang orientering fra de ansvarlige? Har vi ikke gang på gang opplevd at vi leser nytt om vårt eget firma og våre produkter i dagspressen uten at firmaet har gjort noen bestrebelse på å orientere sine egne?

Kan man da forlange at vi skal være ambassadører? Trio

I denne konkrete sak er det gjennom Siemens Intern informert en del. Som bilag til dagens Siemens Intern-nr. følger brosjyren til årets varmeovn-kampanje "Hvor mye billigere er det å fyre elektrisk?". — Red.

– Ville ikke gjort det en gang til men glad jeg reiste likevel

I Siemens Intern nr. 4, 1973 brakte vi et bilde av 2 optimistiske unge menn som skulle avgårde til Tyskland for å gjennomføre utdannelsen som Stammhauslæringer. Gunnar Kragstad, som reiste et halvt år tidligere enn Erik Kronstad, er nå tilbake i Norge, og skal ta fatt på sine oppgaver som økonom i Oslo 1.10.73.

– Hva slags inntrykk sitter du igjen med av utdanning og opphold?

– Når jeg tenker tilbake på de 2 årene og 2 månedene som er gått, må jeg si at tiden har gått temmelig fort. Selvfølgelig kunne det av og til være surt der nede, men det er nå gjerne slik at etterpå sitter bare de hyggelige minnene igjen. Fra oppholdet generelt kan jeg si at jeg har truffet mange interessante mennesker, har samlet en masse livserfaringer og lært brukbart tysk etter norske forhold.

Selve utdannelsen som Stammhauslærling er en utdanning som står høyt i kurs i Tyskland. Med stemplet "Industrie Kaufmann" fra Siemens er man godt ansett i det tyske næringslivet. Vi har fått et godt grunnlag for økonomisk tenkning. Utdannelsen er på papiret godt organisert, men tyskernes uttrykk "Ordnung muss sein" ble ikke bestandig fulgt opp i praksis. Dette skyldes i første rekke at vi var de første som gjennomførte Stammhauslehre'n etter et nytt system.

Praktisk og teoretisk undervisning

– Hvordan var utdannelsen lagt opp?

– De to årene er delt opp i 4 faser, - hver på ca. 1/2 år. Den første fasen, Materialwirtschaft, behandler lager- og innkjøpsfunksjonene. I Absatzwirtschaft blir problematikken på salgssavdelingen gjennomgått, og i Produktionswirtschaft får vi

Gunnar Kragstad tilbake på gamle tomter etter 2 år i Tyskland.

et innblikk i de problemer som oppstår i forbindelse med produksjonen. Som siste fase kommer Kostenrechnung und Rechnungslegung, hvor regnskapsavdelingens arbeidsområder blir nøye analysert.

Hver fase har en teoretisk og en praktisk del. De seks første ukene blir vanligvis brukt til den teoretiske delen. Da samles lærlingene i skoleklasser, hvor det undervises i bedriftsøkonomi og sosialøkonomi i 8 - 11 skoletimer pr. dag.

Den praktiske delen foregår i en av de 14 ZN's, som er salgskontorer fordelt rundt om i Tyskland. Disse beskjeftiger mellom 1 400 og 6 000 medarbeidere.

En skole er aldri feilfri

– Er det noe i opplegget du ville forandre?

– Et slikt spørsmål kan man alltid svare bekreftende på. Etter min mening kan en skole eller et utdannelsesystem aldri være feilfritt.

I dag, når vi til stadighet må omstille oss til den rivende utviklingen, burde det ikke være for mye forlangt om skolevesenet fulgte med. Selvfølgelig prøves dette, men med et så stort organisasjonsapparat som Siemens AG lar ikke dette seg realisere umiddelbart. For oss var mottoet: "Eventuelle forandringer kommer ikke deg selv til gode, men dine etterkommere kan kanskje få nytte fruktene av ditt arbeid!"

Vi kjempet f.eks. lenge for å få fri fra kl. 15.00 de dagene vi hadde skole. Tenk deg bare hvordan effektiviteten måtte bli når vi kom til 10. og 11. skoletimen!

120 begynte - 20 falt fra

– Hvor mange var dere, og hvordan klarte du deg?

– Ved begynnelsen av oktober 1971 var vi 120 lærlinger, hvorav 11 utlendinger. Vi kom fra Columbia i vest til Persia i øst, fra Syd-Afrika i sør til Norge i nord. Ca. 20 lærlinger falt av lasset i disse to årene.

På det nåværende tidspunkt er det litt vanskelig å uttale seg om hvorledes jeg klarte meg. Vi var oppdelt i 4 grupper under den siste firmaprøven, og jeg kjenner bare resultatet fra min egen gruppe. Ut fra eksamensresultatet må en ha lov til å være fornøyd. Noe mer om resultatet har jeg ikke lyst til å si, annet enn at jeg tilhørte den bedre halvdel.

(Siemens Intern har bragt på det rene at Gunnar endte som 7. beste lærling totalt, og som den beste av de utenlandske lærlingene! Vi gratulerer).

Man glemmer morsmålet

– Råd og vink til eventuelle nye lærlinger?

– Da vil jeg for det første fremheve at de blir utdannet etter et spesielt Siemens-konsept, som de bare får full nytte av innen firmaets grenser. Rent sproglig sett regner jeg med at man etter en to-års periode ikke lenger har vanskeligheter med konversasjonen (det vanskeligste er at man glemmer morsmålet sitt!)

Personlig lærer en å kjenne en rekke hyggelige folk, nyter det frie utelivet i Tyskland og får se mye av Europa.

Ellers kan jeg nevne at jeg var den eneste av utlendingene som var fornøyd med kontakten med mitt Landesgesellschaft i læretiden. Som utlending i Tyskland har man det ikke så lett, og kontakten med hjemlandet er derfor svært kjærkommen.

Hva kan forventes hos oss?

– På Linderud venter jeg å bli konfrontert med interessante arbeidsoppgaver, og at den kontakt jeg har med Stammhaus kan komme firmaet til gode. Videre venter jeg at firmaledelsen etter en tid vil informere meg om hvilke muligheter jeg vil få videre hos oss. Dessuten håper jeg at det gode arbeidsklimaet som møtte meg for 2 år siden fremdeles består.

– Til slutt Gunnar, - ville du gjort dette på nytt?

– Her vil jeg svare som tidligere: Jeg ville ikke gjort dette en gang til, men jeg ville heller ikke gått glipp av det! Trio

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon